

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

TEN GELEIDE

Toen de redactie van 'De Spiegel' mij verzocht een inleidend woord bij deze feestspiegel te schrijven was het wate wat ik mij afvroeg: Kan een gewoon lid van het D.S.C. dat niet op zich neigen? De redactie verzekerde mij echter dat, zo ik dat niet zou willen schrijven, een verzoek naar de minister gezonden zou worden. Daarom besloot ik dan ook tot het volbrengen van deze taak.

Doch niet alleen om deze reden. Ook, omdat, zoals de bekende schrijver van inleidingen in feestkranten het eens zo mooi gezegd heeft: ... het mij een groot genoegen is een inleidend woord te schrijven daar nu toch onze reeds zo veelbelovende goede verstandhouding, en samenwerking een vrolijk zal afwachten.

Vries van mijn lezers zullen die goede verstandhouding nu niet direct leren nu en 'De Spiegel' gepreht hebben. Niet dat deze verhouding veel te wensen over laat. ... Waar het

echter niet, dat de D.V.S.V. de achtergrond van deze Spiegel vormt, een afleiding zou niet zo veel geschreven zijn. Nu maak ik met genoegen van deze gelegenheid gebruik om mijn gevoelens van sympathie jegens de D.V.S.V. uit te spreken. Iedereen zelden zult U in de lande zulk een vinnigdenkschap troepje mensjes vinden, dat er in slaagt hier alleen in 1946 doch ook in 1950 een lustrum te organiseren.

Zijn er dan meisjes, die naar een ander werelddeel verhuizen om aldus een tent-minder te tellen, het Delftse meisje weet van aanpakken en pakt er wat vóórtijdig een lustrum bij. Wat ware ik niet graag aangenodigd als chaperonne tijdens de komende lustrum festiviteiten en voer te waken, dat deze onze Delftse meisjes niet al te zeer zullen vermoeden en aldus onder doen worden.

Zo men mij de gelegenheid, want deze roeping ten uitvoer te brengen, hoe dankbaar zouden wij allen op dit oogenblik de geslaagde lustrum, terug zien.

VAN WALSUM

Na eerst hebben wij vastgesteld, wat de bedoelingen van de Redactie ten aanzien van U zinsien, om ons D.V.S.V.-nummer gelooff U dat maar rustig, roer er heel anders hebben uitgeroien. Heel Delft hebben we afgevaardigd om er nog iets aan te veranderen. Maar ach, wat een spijt de zetsch gipten om door de vingers als de stukjes zeep in het bad. Oorsal van die gemene onwaardige zetsch, alsof er een paar heertjes op onze grachtjes wonen, waarvoor het vrouwelijk geslacht een staalkaart is van heertjes, suffragettes en eene-eda-dames met een chocomelkandje.

Welk een zucht van verlichting zal er door de naknannen van Uw elgheuisje onthoog zitelen wanneer U hier het artikel aantreft dat alles weer goed gaat maken. Dit lieve dames wordt het rilaas van de man die u beter weet. Van de onvznoehbare speurder naar lieve mensen en kleine gezellige feestjes. Nimmer zouden wij durven beweren dat we het geheel en al met hem eens zijn. Kennis en criticiek gaan gelijk op wanneer we aan ons vrouwenverindie denken. Maar toen we hoorden van Uw feestje, hebben we niet gearzeld de critici 'grof te woord te staan'. Wat danken jullie wel naarlingen, zo schalde onze tenor door de stampvolle redactiekamer. ons D.V.S.V.-nummer zal blaken van feestgeest, gelukwens-drang en innig medeleven! En de daad bij het woord voegende, stapten wij naar de eerste feestelijke bijeenkomst.

Geen dank, geen dank, wij genezen ons rocht al zo!

Ja, we hebben deze nacht doorgewerkt om ook met de verslagen van de aller-allerlaatste impressies nog tijdig bij U te kunnen aankomen.

Nend, heus, niets was het. Wat betekent onze nachtrant bij Uw feest! Bacht U dat ons huuswerk, of onze bakker ons nog enig belang konden inboezamen, wanneer het van zo'n kleine atende gaat? Nee, het gezamen, was. Id berijpt wel aan welke kant.

Al die lange inleidingen had de letter moof kunnen vergeten. Omdat de man niet nog meer onze lettert, of de ballen had helen, nu dan de situatie.

Naar ons vrouwenverindie (D.V.S.V.) Bismarck en zien tch een nuce van. Heeft zich notabene voor Uw feest laten uitnodigen en viel in slaap bij de opening ervan. Maar wij zinnen es bloe noot in de ene hand, de andere achter ons verstrakte.

Dames en wij ons met de beschouwing der gebeurtenissen gaan bezig houden, woyden wij ons letter tot alle ongeluk. Heertje Staat U ons dus thans toe. Dames en heren te zeggen.

Heren, Jan, (Dames staat er al zo veel malen), de lustrom-commissie es equit binnenverleden. De zaal is zeer feestelijk versierd, alle meertjes hebben hun Zondags, nuch aan, de commissie zelf is vredenwekkend. Niemand name het ons kwalijk, dat de spreekster, die thans het door Amy's geroleerde stamie naar voren doet, ons eertijds doet denken aan dat zongtie van onze H.B.S.-klas, dat nooit haar ies kende, terwijl we toch ook herinneringsflarden van onze eerste Zondagschool, al voelen aanwaanzig (sorry).

En toen kwam het verhaal, het begon met alle mensen die er belangrijk waren. Daarna:

Mijne Heren Eredames,

Mijne Heren Dames,

Mijne Heren Mevrouwen,

Mijne Heren Meisjesvrouwen,

Enfin, U kunt dat allemaal wel. Daarna kelen we weer een poosje naar de spreekster en ik moet U eerlijk bekennen dat de Zondagschool meer en meer week voor ons H.B.S.-vrouwtje. Maar een verhaal las 't werd! Oei, oei, oei! En vervelend dat ons zonnietje 't vond!

Waarom moest ze daar nu zo lang staan en al die nare officiële dingen ophalen? Voor wie? Zeker niet voor ons. Maar misschien wel voor de Heerlamben, dachten wij en we volgden een blik in de richting van wij mochten wel zeggen Ekeze natuuren die onder alle mogelijke hoed-modellen schuif gingen. Eventjes liepen we het trapje op om de hoeden nog beter te kunnen zien. Niemand had dit schouwspel mogen missen. Dit was dan weliswaar Aulhof, maar Keukenhof was er helemaal niets bij. Zwart kleurige perken, afgewaseld met lichte spruitjes, een enkele pinwedenstaart die er vrolijk doorheen wuift, er zijn al wel even voor gaan staan. En toen keek de president van de Lustrumcommissie naar boven. Over de hoedenree naar ons. Haar ogen waren zo moe, het had die zo officieel, dat we vertederd werden. De moerren leest blijven dachten van, dit moet nimmer ondergaan in de vormelijkheid die toch zo slecht bij lieve ogen past (al heeft "Amy" nu nog zulke dikke boeken geschreven). Het voortdurend haarden we een klein beetje, te voorschijn en zetten het op de rand van de balustrade.

De hoeden voor ons bleven strak op het poegim gericht. Maar het hoofdje boven de kathedr ging knipogen tegen ons heertje. De spreker begon te vertellen. Toen kwam er een diepe, lange zucht daarna, zomaar in die Auld, een losse hand voor ons heertje. Alle hoeden draaien verachtelijk een halve slag. Velle's van allerlei gaayvoorten wapperden zo minag in onze richting. Doch niemand zou de gelegenheid krijgen deze schrik te boven te komen. Voor de zaal stond ons H.F.S.-zoanwe te stralen. Hoed in de ene, link in de andere hand. "Touffeltjes" riep ze uit. (eerste Eredivisie werden wegnedraging). Niemand geloofde dat wij zo een feestje zouden vieten. Al diegenen die een hoed van de lustrumcommissie gehouden hebben, kunnen dit aan de uitgang van de zaal in de daartoe bestemde wand doen.

Nimmer werden er zulke bevindende woorden gesproken. Wij herinneren ons van het slot der bijeenkomst niet veel meer dan een plotseling geruis van vele rokken, een vrolijk stappen van tweemaal zoveel hoge en platte hakjes, een steeds sterker wordend stem-gerinkel en een kleutige stroom

die trappelend van de vestrende naar het grachtje drong. We zaten nog nu te nimmeren met ons heertje in de hand, toen de zaal al leeg was. Hier en daar hing een paar volle's in de kroon. Op sommige stoelen lagen vergeten toilet-artikelen. Wij dachten dat we de mens en zeker de vrouw toch wel nooit goed zouden begrijpen. Wij dachten aan ons D.V.S.V.-nummer dat alleen maar in druk zou bewijzen hoe groot ons onbegrip wel is. Toen hoorden we heel lichte stappen achter ons. Vóór we het wisten voelden we twee armen om ons heen, en, enfin, Heren, de lustrumcommissie bedankte ons op haar wijze voor 't heertje en ook wel een heertje voor ons verslag. Waarom het dan toch maar werd afgedrukt.

BALLADE VAN VENUS EN BACCHUS

Daar stond in Oud-Rome een zekere barst
Met leedlijge mannen, slechts dat ons
Ze drooken de wijn in de kubieke meter
Ze hielden zo bij (want ze wisten niet beter)
Voor Minerva en verder voor Bacchus.

Toch ginge er wat in die zekere stad
Als steeds, zoals de man en het wijf is
Het wordt ons welk en ook zo verstandig
Want Bacchus, Minerva, behoren vroegtijdig
Verzend met Apollo en Venus.

Toen heeft zich een stard in de poorten gewaagd
Zij trok hier een vleekend, een lech en
Verlozing ging met haar den niet zo nette
Amazone mischien! Of wat doet suffragette!
Men lachte — en ging weer naar Bacchus.

Zij opende een rij want er kwamen er bij
Nog verhouding meer van haar Venus
Alsof vond het zandloos toch niet zo onwaardig
Men vult de wasmachines en liep minder bang
Dat kwam van de lichte van Venus.

En wonderlijk was de verandering soon
In die vaste van koper spachtes
Schilden gepoetst en de wapentol netjes
Minerva doet omgung met Apollo aan peddles
En Venus maakt groepen met Bacchus.

De maagden blivete van hun groots resultaat
Zij spraken, dat nu wordt het minnes
Nader het de af en te dinstanten
Zij stichten een orde, dit alles ter ere
Van Apollo (met Muzen) en Venus.

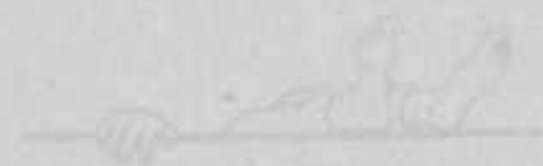

Toen, rolden decennia zo maar voorbij
Omarmde elke dag weer een dag ro
De Schilrodanen, met schik in hun spel
Honden dikwijls een roepel van een jongro (gler)
Een alig roep Minerva en Bacchus.

Maar want U ten dave als van tege man
Of het heve als I end den xogsten er
Dan dard ik lang met droelgesten geant
Maar het dan er niet veel, dat het kan niet veel kwad
Dus zeg ik met DEVE ES VENUS!

Zie latins woordenboek.
Zonder S.V.

D.V. 11

Lieve Dames, heeft U wel eens een idee gehad? Wat een idee is! Wel, daar zou ik lang met U over kunnen twitsen. Ik zal U er enige aan de hand doen.

Wanneer ik heerlijk in het zonnetje op een terras aan het Landse plein zit en mijn gedachten zich ons plein inspannen, hoort natuurlijk een dienstertje met een blind taartjes, langzamerhand te gaan krete kan maken, wist zij er een aan dat de vofstij: „hebt U hier geen idee in, meeneer?”

Bij het oncrulmen van mijn bureau of het inkoken van mijn boeken, haalt onze werkster zich zulke rare ideeën in haar hoofd, dat de pastoor haar verbleedt nog langer bij ons te werken. Hoe vaak zullen velen van U in de afgelopen weken niet geroepen hebben: dat is een idee!

En daarbij spijtig denken, dat zij zoiets niet bedacht hadden, en hoeveel bijvoorbeeld Nultabull er wil niet opgeschreven heeft.

En dan te bedenken wat mijn hospita ervan vindt: een idee is alle flauwe-kul, die je te inbeeldt.

Waarom ik hierover, zolang schrijf? Ik weet niet wat ik in U's Jastraampiegel zal schrijven, ik heb er geen idee van.

Maar waarom wilt U dan dat ik schrijf? Ach, toch niet over La Dignité. U doet het straks gespeeld en ik heb het even zoveel malen horen repeteren op mijn kamer. Over het half!

Dat zult U wellicht beter weten, want hoe vaak bent U niet naar een Tonnet- of Apollonbal geweest.

O, ik vind het al. U wilt een verhaal, want dat is toch juist iets wat in zo'n feestnummer thuis hoort, detswang, om gezellig te lezen.

Werk een idee, een trouvaille!

Dat is juist, wat alle grote schrijvers doen. Die praten niet zomaar wat voor hun mond komt. Zij componeren hun stuk en zoals iedere symphonie toch uit drie delen bestaat, zo heeft ieder verhaal haar bouw, haar structuur, inclusief ruisende beken (of bosven), al of niet in maats: jilt, een hij, zij en hun Nappy end.

Maar ik wil geen comédie spelen, ik wil eerlijk en zonder omhaal beschrijven wat in mij opkomt en omgaat en het is mijn schuld niet, als het eens een intelligent is.

Wat vindt U zelf, ik kan toch niet nu al over deze dingen gaan schrijven, voor ik weet of het inderdaad zo'n vaart loopt.

Haus, het is een grote overgang voor ons Redacteurs, die gewend waren voor elkaar te schrijven om over te schakelen op U. Maar ik wil mij niet onttrekken aan mijn vrijwillig opgelegde taak. De gehele geschiedenis door hebben grote mannen moesten vluchten voor geweld of overmacht: Mozes, Lot, Madame de Staël, Rousseau, Napoleon behalve zij die langs Sicilien of de Eorelei vloten, zij konden niet, evenmin als wij. En daarom schrijf ik voor U, lieve Dames.

Sflux zonder gelim.

Hier was een zwoele zomervond, de avondlijke geluiden in Hawaii versterken; tachtig minuten de Oosten tegen de scheepswand, de nacht bedekte langzaam de aarde met zijn purperzwarte mantel.

„Eveline” stond geknield tegen de railing en stuurde in de verte waar de lichtjes aan de wal flickerden. „Stuart” zat aan haar voeten neder en keek omhoog, maar niet naar de met sterren bezaaide hemel. Berst hield hij haar ogen eveneens vast op de sterren. Maar hoe kan men zulke schone ogen niet sterren verwachten!

Maar ach, hoe kan ik Hawaii verwachten met Silkkeryeer en misschien fonkelend er wel geen sterren aan de L&k-hemel.

Zaterdag 28 October. En Stuart is een Amerikaan en heeft vast chewing gum in zijn mond. En de ogen van Eveline — ik weet zeker dat zij mooi zijn — lichten even koud als die aan de hemel en zij zijn sfluxen zonder gelim.

Die subline au ridicule il n'y a qu'après, mesdames.

Nietwaar, het echte leven is zo ernstig, dat het goed is het te halsmen met de humor.

En desondanks stemmen vele dingen mij triest. Nee, nee, niet Uw feest — hoegstens omgekeerd, dat geen Sirene mijn pad af ruist heeft — er, var omdat het de uit-trede is van ... V.W.

HERFST BLADEREN

Dames, vandaan leeren we onze tinten zo, dat zij met de kleur van de vallende haan een goede harmonie vormen. Ik raad U, D. de zinn. modellen, dat maakt reuwig en kleedt goed af, bevestigen dat het warm aan dames. Voor de andere dames zijn, meer mogelijkheden, maar denkt U er om, maakt U het niet te laat. U moet to 1 oog houden het moet alhoed nog houter kunnen, dus bruut U pianshao. Pikant staat een klein topje van een fel roodstereuul. Kleur U kom, lateerde bevinden de aandacht van vele andere punten afhouden.

Hier zijn enige schema's

geel—wit, stralend

geel—groen, algemeen

geel—zwart, gegenaar voor Uw leeftijd.

roze—rood, voor liefsaam, voornaam.

roze—groen, voor lestruscommissie s, vriendelijk.

blau—beige, niet nodig te opvallend.

blau—groen, voor snijl figuren, geestig.

oranje—geel, in de smaak vallend, ondeugend.

Ik raad U aan, probeert U ook andere combinaties, geen succes, dan geld voor andere japon, die U toch wilt hebben, nodig.

De linnen zijn dit jaar scherper, terwijl nu Dior deze lijn intreedt creëde, bij talloos de schijn, overalaten steeds ruer te gang maken. Laatsz zag ik van Fath de half lange capetas, als U nog gezaagd wordt voor het jongelbal, de dracht om U eens recht uit te trepelen.

In 1954 dat wonder bekende concurrerende bladen, gelyk een medevogel, laatz.

„Dit model is nog te nieuw voor de doorsnee Nederlandse vrouw, die niet wat traag aanpakt.“ Dit is een klap in het gezicht van de achtere met ruzelike deel van ons volk. Het model dat U strak beschreven zal en voor de eerste druppel, Japan alleen „Cine en A (witte)“ erdis 1000 extra, inopiet in dieze heeft genomen, voort de vinnigheid der bovengenoemde hewering.

Gladdes, ro, op de linker heip een grote ploovpleer, traag openvallend, en een passiek van dezelfde kleur tonend. Hierboven een zwart lichte, dit breekt de ventaligheid. Als kroon op dit week, al naar postuur:

a. strak bovenstuk

b. niet-strak bovenstuk

c. ander bovenstuk

Mouwen half lang, raglanlijn, versterkte ellebogen.

Kapfel eenvoudig, om alle aandacht op de japon te houden. Nog even iets over avondjaponnen, dames en dan kunnen we de schaar ter hand nemen. Dit laatste voorwerp is nog steeds niet te misen, speciaal niet bij avondjaponnen. De resultaten van het gebruik zijn en maken veel zichtbaar. Ik voor mij vind de halfwijde rok nog steeds het meest doeltreffend. De halfkorte idem is niet verder doorgedrongen, zodat U Uw oude japonnen niet in kunt korten.

En nu dames, pak Uw schaar, U weet werken van links naar rechts enz.

Tot de volgende keer, dames, dan behandel ik het opbergen van Uw zomergarderobe.

UITROODE KAMERDE

De Senaat heeft mede dat hij de Heren W. H. Veyts, O. de Vries, G. Alberts, H. C. Simon/Thomas en O. Stuurer gerechtigd te hebben en bevestigd tot lid van de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak - ginstalleerd heeft te de Commissie tot Redactie voor het jaar 1959, de Heren

A. Hadfinkas	President
B. L. Bosch	Secretaris
Harmen Heer v. Hoornboave	Vice-President
W. E. Ruel	Commissaris A
E. R. Jas	Commissaris B

Tevens dat hij de Heren H. G. Senf en D. van Woerkom ontheven heeft van het Redactieschap van het Officieel Organ van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel“ en de Heren

H. C. van Cappelle
W. F. Saurberg en
E. J. Vles

ginstalleerd heeft tot Redacteurs van de Commissie tot Redactie.

Ook wil de Senaat kenbaar maken, dat hij de Heren

L. F. D. ter Kuile,
P. L. L. L.
E. van Walsum en
D. van Woerkom

ginstalleerd heeft als redacteurs van de Almanak van het jaar 1949 (de beide jaargangen met de naamgeving „Reserve“) en de Heren

T. Baak,
J. S. H. Brauwerts,
J. W. Celbrant en
W. B. E. van Gelder

ginstalleerd heeft als lid van het Delftsch Studenten Corps. Tevens verzoekt de Senaat de leden ervan, dat hij Dinsdag 7 November a.s. in een openbare Senaatsvergadering zijn waardigheid benoemt over de zaken van de Heren

E. van Koppensloot,
D. van Woerkom,
W. E. van Spangler,
F. C. Raaijmakers en
S. J. Hazen.

die dan in de functies van President, respectievelijk Secretaris, Thesaurier, Archivaris en Computaris de Senaat van het Delftsch Studenten Corps zullen beten.

Namens den Senaat

J. D. BIERENS DE HAAN,
Secretaris.